

IX.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Dyrtidshjælp.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 26. August 1915).

Medens der i Udvalget i Overensstemmelse med Udtalelserne ved første Behandling har været Enighed om, at det under de foreliggende Forhold vil være nødvendigt at yde Statens lavere lønnede Tjenestemænd og ligestillede samt Statens pensionsberettigede Arbejdere en Dyrtidshjælp, har der ikke som i Folketinget kunnet opnaas Enighed om, i hvilket Omfang og med hvilke Beløb indenfor de forskellige Lønningsklasser en saadan Hjælp burde ydes. Et Mindretal stiller Forslag om dels at sætte den Lønningsgrænse, indenfor hvilken Hjælpen skal ydes, noget højere end i det foreliggende Forslag, dels at forhøje Tilskuddet for Lønninger over 1,350 Kr. samt at unddrage anden privat Indtægt end Indtægt af Formue fra at medregnes i Aarsindtægten og paa den anden Side at stryge al Dyrtidshjælp til ugifte.

Flertallet (Bojsen, Christiansen, Dalsgaard, N. Hansen, Lauridsen, J. Pedersen, Sørensen-Egaa og Trier) har ikke kunnet slutte sig hertil allerede af den Grund, at det — uanset hvilke Ønsker dets enkelte Medlemmer kunde nære i Henseende til Ændringer — har den Opfattelse, at det vilde være betænkeligt at fravige det Forslag, som Folketinget efter mange og vanskelige Forhandlinger saa godt som enstemmig har vedtaget.

Flertallet har faaet denne Opfattelse bestyrket ved et Samraad med Finansministeren, der ikke turde tilraade at foretage Ændringer i Forslaget, medmindre man

fra alle Sider kunde enes derom. En saadan Enighed vilde neppe være opnaaelig — i hvert Fald vilde de af Mindretallet stillede Forslag ikke være egnede til at samle Medlemmerne om en fælles Indstilling. Som Stillingen er, føler Flertallet sig overbevist om, at det tjener Sagen bedst ved at anbefale uforandret Vedtagelse af Folketingets Forslag.

Mindretallet (Døcker, Oluf Jensen, Piper, Poul Rasmusen, Richelieu, Rottbøll og Stilling) kan ganske slutte sig til den Betragtning i Folketingets Betænkning, der er tiltraadt fra alle Sider: „at den Dyrtid, som Verdenskrigen har foraarsaget, gør det nødvendigt, at der ydes en Dyrtidshjælp til de lavestlønnede Tjenestemænd, ligesom man ogsaa mener, at denne Hjælp fortrinsvis bør ydes til Tjenestemænd, som har en stor Familie at forsørge“.

Mindretallet finder imidlertid, at ligesom Regeringsforslaget ved den 10 pCt.s Begrænsning i for ringe Grad kom de laveste Lønninger til Hjælp, saaledes gaar det foreliggende Forslag for langt til den modsatte Side, idet nogle af de Lønningsklasser, som Regeringsforslaget vilde have bragt Støtte, er udeladte, medens Hjælpen for andre er nedsat saa meget, at Virkningen bliver illusorisk.

Mindretallet har derfor stillet Ændringsforslagene Nr. 1—7, idet man ved disse har søgt at komme *de* Tjenestemænd til Hjælp, som efter dets Mening er mest brøstholdne ved det nu foreliggende Forslag.